

[Socialministeren]

drejer sig om, er at sikre, hvad han udarbejdede af vejledende retningslinjer herom, og det håber jeg også at socialdemokratiet ved en nærmere overvejelse er parat til at bakke op.

Men det er klart, at en debat som den, vi har her, sætter lidenskaberne i kog, og den kan meget let få os ud på overdrevet ved argumentation både om bistandslovens grundprincipper og om, hvorvidt vi skal have vide eller snævre bemyndigelser. Men lad os nu indsnævre det hele til en debat om at sikre retsgrundlaget i forbindelse med fortolkningen af ungdomscirkulæret. Jeg forstår trods alt ordførerne sådan, at når glasuren er skrællet fra, har man et flertal her i folketinget, som er parat til at bidrage til at sikre dette retsgrundlag, og jeg glæder mig til at fortsætte denne drøftelse i socialudvalget med henblik på at få en helt klar formulering af bemyndigelsens omfang.

Taanquist (S):

Når socialministeren anmoder os om at indskrænke diskussionen til den snævre bemyndigelse, der vil være nødvendig for at skabe retsgrundlag for ungdomscirkulæret, forstår jeg ikke, hvorfor socialministeren har søgt en meget, meget bred bemyndigelse, en bemyndigelse, der har alle de konsekvenser, som jeg fremhævede i mit første indlæg, nemlig at socialministeren vil være i stand til at lave sin helt egen sociallovgivning på kontanthjælpsområdet, ligesom han vil være i stand til at underkende den sociale ankestyreelse, fordi der kan udstedes bindende retningslinjer, som også vil være bindende for den sociale ankestyreelse.

Men hvis jeg har fornemmet rigtigt, har de partier, der normalt går imod bemyndigelser, også tilkendegivet, at de går imod disse vidtgående bemyndigelser, så der ikke er noget flertal for det forslag, som socialministeren fremsætter, og at socialministeren derfor nu ønsker at indskrænke det til den snævre bemyndigelse. Da må jeg ligesom hr. Tinning, tror jeg det var, se meget nøje på fru Aase Olesen, for hvis fru Aase Olesen eller det radikale venstre er med til at skabe flertal for, at der bliver retsgrundlag for ungdomscirkulæret, er man også medvirkende til, at ungdomscirkulæret bliver gældende i fremtiden, og bærer ansvaret herfor.

Der er flere, bl.a. fru Lizzie Lichtenberg, der igen har nævnt, at vi skulle fremmedgøre os over for vores egen minister. Det er ikke rigtigt. Socialministeriet får hvert år over 2.000 telefoniske henvendelser om spørgsmål vedrørende bistandsloven og andre ting, og det er klart, at når det får en række henvendelser om det samme problem, er det almindelig service fra socialministeriets side, at man udsender retningslinjer herom. Jeg er for så vidt enig med socialministeren i, at det ikke er ulovligt, og jeg er endda lige ved at tro, at der oven i købet er hjemmel i bistandsloven til at gøre det, selv om jeg gerne vil sætte et spørgsmålstejn ved det. Men det, der er sket, er, at den sociale ankestyreelse har sagt: der er intet nyt retsgrundlag med dette ungdomscirkulære. Og det er helt rigtigt. Men vi må så også understrege, at ungdomscirkulæret ikke skabte nogen klarhed, måske snarere tværtimod, og derfor ønsker vi ikke at være med til at ændre i bistandsloven. Jeg vil også appellere til dem, der i sin tid talte for decentraliseringen af bistandsloven, om at holde fast. Det var et gode, at beslutningerne blev decentraliseret. Det er en uring at få bemyndigelser ind i bistandslovens bestemmelser om kontanthjælp.

Henrik Toft (V):

Venstre skal da gerne give udtryk for her fra talerstolen, at vi snakker med den del, der er opad, når vi står her på talerstolen, og også stadig væk siger ja til, at vi er for decentralisering og imod bemyndigelser.

Men det er jo ikke det, sagen drejer sig om her i dag. Sagen drejer sig om, at der ligger en hel masse sager, som er afgjort i overensstemmelse med bistandsloven ude i de enkelte kommuner, fordi man har udøvet et skøn i de enkelte tilfælde, og det er i overensstemmelse med bistandsloven. Der er så to sager, som den sociale ankestyreelse har ment ikke var afgjort korrekt. For at det ikke skal danne præcedens, skal vi altså have gjort noget, og det er det, forslaget drejer sig om. Det skulle gerne løses i et bredt samarbejde i socialudvalget, og det tror jeg også kommer til at lykkes.

Agerschou (SF):

Socialministeren opfordrede under sit indlæg til, at man begrænsede debatten til kun